

יד:

עין משפט
נר מצוה

וואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

מסורת הש"ס

(א) [נקמן מי:] (ב) [ני] הערוך אגמח פ"ש.
(ג) [ומספחא ס"ב פ"ש.]
(ד) [סנהדרין ס"ב פ"ש.]
(ה) [אכל כלי וכו' רש"י.]
(ו) [אנל ונחמי עיבד.]
(ז) [לשלי:] (ח) [נקמן מי.]
(ט) [ומח יב:] הוריות יב:
[זכיק קי.] נחמס מט.
(י) [כסלה לו:] (יא) [לך] נדף
(יב) [ויקרא יב:] (יג) [דף] מי.
(יד) [לך] נדף נחמס.
(טו) [סנהדרין יח.] פ"ש.]

הגהות הב"ח

(ב) גמ' ח"ס והסדר
והמטורע
מטומאתו: (ג) רש"י ד"ה
יש מהן וכו' לגלגל כמיעד
יש מהן אסורין לגלגל:
(ג) תוס' ד"ה מהו כו' ה"א
ליכא אלא עשה דייחיד ואין
עשה דייחיד דומה עשה
הרבים ואסילי עשה ליכא:

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א' רוס' ד"ה מהי שיהיה
 וכו' וקספס הרב סי' חלל
 שרש גזר בלחמן, ע"י חלל
 צדיק'א דגזר המבחיל
 ממנה: [ב] ד"ה וזל לא
 יצית כו' מיהו פריך שפיר
 ע"י יד צדיק [ג] ד"ה אמר
 אפי' דאזי: [ד] שפוטמיה
 ואפי' נראה דיחוי הי"ז
 מתקשרה ח"ל, כפסיהס
 מה הניצחא איז, אפי'
 ודלחא לעיוני הי"ז מתקשרה
 דאי לא תימחא הכי כו'
 וקול: [ד] ר' וזה איז
 סי' וזלחא דפרשיות לעיל
 גמיה וזל לא יצית:

מוסף רש"י

והנזיר והמצורע
מטומאתו לטהרתו. מיר
טמא כשעלה מטומאתו
וישבו אינו משמר מזו, וכן
מזרע שעלה מטומאתו
מגלה ברנל לפי שלא היה
לחס מפני גלגל קידס הרגל
(עמיד יב). כהן גדול
מקריב אונן. דמכיל לאחי
ויאמרו לא יעמל ויטמא
המזבח לא יאכל אם ימ

וְאִי אֲמַרְם בְּקֶטֶן אִים לִיֹּס פְּלוּסָא. חֲמִילָה דְּלוּלָה קוֹדֶם הֶרְגָּל אִינוּ מְגַלָּה בְּרַגְלָה וְאִים לָן מְצִימָה הוֹאִיל וְאִסּוּר לְגַלָּה בְּרַגְלָה אִסּוּר לְגַלָּה נִמִּי בִּינּוּ אֲבֵלָה אִ"כ מְנַחֵם אַחֵה אֲמֹר אֲבִילֹת אִפְּלִיָּה בְּקֶטֶן: **מְקַרְעִין לְקֶטֶן.** אַח בְּגִידֵי: **מַפְּנֵי עֲמָם נֶפֶשׁ.** שִׁכְכּוֹ הִרְאִין וְיִרְבּוּ בְּכַבּוֹד

המת ולא מפני שהוא חבל: מ'
קפני כל אסורין. דמשמע האסורין
לגלגל במועד אסורין לגלגל בחבל:
יש מן אסורין. כשאר כל אדם
שאסורין לגלגל במועד (ו) אסורין
לגלגל בימי חבלן: ויש מן מוסרין.
כגון קטן זה שגולד קודם הרגל
שאסור לגלגל ברגל מותר לגלגל בימי
חבלן: אפי' עשה דרכים. ושמחת:
ודעי עשה דיודי. חבל דכמיב (דמיב) (ו)
חבל יחיד עשי לך: דרשפא.

שאיננו נמועד: וזין דיין נפשו.
נמועד אצל לא יום טוב שאסור
משום שבת^א. ודייקין מינה מדדנין
במועד מכלל דלא לא יתם נמי
משמתינן ליה במועד: **אחי רבי**
וחי ליה. שאינו נוהג נדוי ברגל:
למלא לעיוני. הא דמיני דדנין לא
אמר^ב דלימא איש פלוני חייב דאי
פלוני וכו' ואיכא למידק מינה דאי
לא יתם משמתינן ליה אלא מעייני
בדין ולא אמרי ליה כלום: **מענה**
אם דינו. דכי לא אמרו ליה דינו
לאלתר דעייני ביה הוה ליה עיניו
הדין: **אלא**. לעולם דנין דינו וגומרין
ממש במועד ואיכא למידק משום
לא יתם משמתינן ליה ואיכא למשמע
מינה דטובג נמי ברגל והאמרת א"כ
מימנע משמחת י"ט הכא במאי
עסקין דלחו מלפניא כו': פ"ט
נמועד ספסירו **לן כחמיס**. קא סלקא
דעקר המירו לכל מנרה נדיוו
ברגל דאין נדיו נוהג ברגל: **דאזיל**

וַיִּסְּסוּ לַכֶּסֶל דִּינִיהָ. בִּרְגֵל וְהִסִּיר
לוֹ חֲכָמִים בִּ"ד שְׂאֵבוֹת דּוֹר; שִׁנְיָהּ
לְרַעְיוֹן. שְׁלֵל יֵצֵא אֶל מִלֵּךְ הַמַּסָּה
וְלֹא יִגְלֵה; שֶׁלֹּא בִימֵי עֲשׂוֹמֶה נִוְסֵה.
לְרַעְיוֹן בִּרְגֵל; נִיגוּר. שְׁלֵל יֵהָ
מִגֵּלֶה בְּמוֹעֵד כִּדּוֹן דִּינֵהָ לְרִיךְ לִהְיוֹת
קֶרֶן וְשִׁמְלָה מִשְׁהָה קֶרֶנְתִּיּוֹ עַד לִיּוֹם
טוֹב הָאֲחֵרִי וְמוֹקְרִין וְאִסּוּר לְהַקְרִיב
קֶרֶנְתִּיּוֹ יִחִיד בִּי"ט; לְרִשּׁוֹן בִּ"ג.
שְׁטֵהֵב בּוֹ לְרַעְיוֹן; שֶׁלֹּא כֵּן גְּדוֹל כֵּן
הַשֵּׁנָה לְדִידֵיהָ בִּרְגֵל לְכוּלֵי עֲלֵמָה דְּמִי
דְּקֵטָן כִּ"ז מִקְרִיב אֶזְרוֹן. לְהַזְכִּיר לוֹ
לְהֵיטֵן לְמִשְׁהָ וְלִכְלֹתִי מִטְּעָמֵי הַיּוֹם
(וְהַקֵּדָה י) וְלֹא אֲמַר לְמִשְׁהָ וְהַקְרִיבִי
מִכֻּלָּה דְּהַקְרִיב בְּצִיּוֹנוֹת וְלִמְדֵנוּ דְּכִ"ג
מִקְרִיב שְׁלֵל אֶזְרוֹן אֶזְרוֹן כִּלֵּי עֲלֵמָה שְׂבִיבָה
יְמוֹת הַשָּׁנָה אֶזְרוֹן אֶזְרוֹן קֶרֶנְתִּיּוֹ
בְּהַמְרִינֵן לִקְמֵן (דף טו:) שְׁלָמִים בִּזְמַן
שְׁהוּ שְׁלֵל וְלֹא בִּזְמַן שְׁהוּ אֶזְרוֹן וְכִרְגֵל
מִשְׁלֵחַ וְכֵן גְּדוֹל אֶזְרוֹן מִקְרִיב כֵּן הַשֵּׁנָה
לֵאלֶמֶךְ כֵּן הַשֵּׁנָה לְדִידֵיהָ בִּרְגֵל דְּמִי וְקִמְתִּי
דְּנוֹהֵג בּוֹ לְרַעְיוֹן חִסְפָּשׁוֹת דְּכָל מְאוּרֵעַ
נִוְסֵה לְרַעְיוֹן בִּרְגֵל; אֶל מִסְּרִיטוֹ. גְּדוֹל עֲשֵׂר
מִנְדוּן

3 וראשו יהיה פרוע ל הא דריש ליה לקמן להאי פרוע למילתא אחריתי:
מנדין

אביו ואמו דהיו אונן אפילו הכי מקדשוהו לא יא ולא יחלל, כלומר דעבודתו שיעבד באמינות לא יא ולא יחלל (ב"ק ק"א): וכן המקדש לא יא, אינו צריך לנאח מן המקדש כיום מיתח אביו ואמו, ולא (נבחים צ"ט, ובש"י יומא י"ג).

עשה ריחיו. משמע דאבילות איבער עשה דאורייתא מלל קאמר ודמי עשה דרבנן והאי דקאמר לעיל (דף 6:) לא מבעיא ימי אבלו דרבנן היינו עשיית מלאכה דנפקא לן (לקמן עו:) באסמכתא מוהפכתי חוביס לאכל אבל גוף האבילות דאורייתא מיהו נראה לי

דשמח הרגל נמי דרעקן ושמחתי הוּי
בשלמי שמחא דלילתא בחגיגה (ת.)
מהו שינונו נידויו ברא. א. והא
הרב הוּא ליכא אלף עשה
ואין עשה דוחה עשה ואפילו עשה
ליכא אלף עורא גור דלעקן (דף
והא לזאן קושיא הוּא דלא נדו
דמי וכל דמקלל חברי דליכא גור
ושמחא מוטעה ילפינן ועוד כיון שעבר
על דברי הדיין הרי יס כאל עשה
דרבי: **ואי** לא ציית דינא שמחתינן
ידיה. מינה לימא דלא לא ציית דינא
נחמינן לנכסיה ב. מהו פריך שפיר:
ממנע משמחתי י"א. הקשה
במוס' הר"א הוּי קשה
לוי דלא ממנע משמחתי י"ש מאפלה
ושמיה וגוף ההרבה דהוא מלאכה
לא חיישין וגרלה לי מדאסר רחמנא
הבערת כהן כהן בשבת ממלל דנמועד
ש"ר אי נמי כיון שהיא מזהב לצוקן
י"ע קרינא כהן **נמצאת** אחא
מענה את דינו. קשיא לן דכפ' אחד
דיני ממונות (מבדקין דף לה.) בשמעתין
א"ר ר' יוחנן ב"ר חנינא (שם) חזון

תורה אור השלם

1. ושמחת בתוך אתה
ובקר ובקרן ובגד
ואפקרן חלולי ועד
יהונתן ואלהקתא אשר
בשוקיך: וברית יס
2. לא תאכלו לא דהם
לא תנחשו לא תעטנו:
ויקרא יס כ
והציעו אשר יס
3. דנעג בנך יהי פרטים
יראשו יהי פרעו ועד
שום ועטא וקטא קטא
ויקרא: יס מה
4. יאמר משה לא
אדון: ואלאקו
ולאיקתא קנו וארשיש
לא פרטיו ובורכיס לא
פרטיו לא תאמרו וכל
כל לאיקתא יקנו ואדמו
כל בית ישראל יבוא את
השופה אשר שרף יס
5. ויקרא יס 1

רבינו חננאל

נוהג נידוי כרגל הוא הדין כ"ג אינו
נוהג נידוי כלל וקשה דהא סי' כ"ג דן
ודנין אותו ואי לא לית דיעא (לא)
משמעתיך ליה ולמאי דפרישית לענין ד'
דגול לומר למימח לנכסיה נישא:
מנדון
בימי מומאיתו דלא נהיג אבל
אמר רבא ת"ש ^זהצרו ^טלרבות בהן גדול והא כ
לכולי עלמא דמי דתנן ^יבהן גדול 'מקריב אוני
מניה' ^ינוהג צרעתו כרגל שמע מניה * אבל
לדיו רחמנא לבני אהרן * ראשיכם אל תפרעו * מכלל
ומדאצטריך קרא למשיח לכו מכלל דאחריני אסורין: ^ימזורעין. אל"ע דכ

[illegible]

ש'רעמין כ"ו, ולא איינטיגט בהויא. וקיימט לן דלהכתוב כרמא, ומסקנא דשמעתא כוותיה סלקא. מצויר, אסיקנא שונגה
 בת [בהם] אבילות, ומדעקן גדול [אָנען ונהג אבילות והוא נוהג בצערות כדכתי' והצרות לרבות כהן גדול, ואנכן נמי ישראל
 בני אהרן, מכלל דכתי' עלמא אסור.] כ"ו איצטו דאמר וראשו יהיה פרוט, אין פרוט אלא גידול שער דכ"ו ר' איצטו.

(א) אחי יציל ויב קמני אקורא הא המירא קמני. (ב) גרוא דמער כאן וז"ל תלמוד אקור דהמסמרת כר"א.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones